

מח:

כל הנשבעין פרק שביעי שבועות

מסורת הש"ס

נב א מיי פירן מהל'
מלוה הל' ה סתג עשין
נד טוש"ע ח"מ סי' קח
סעיף יד ונס"י פד סעיף
ה

גב ב ג ד ה מ"י שס הל'
ג והל' ד קמג שס
ט"ש"ע ת"מ ס"י קח
ס"ח:
גד ו ז ח ט מ"י פ"ט

מהל' שותפין הלי' א' ב
סמג עשין פכ טוש"ע ח"מ
סי' לג סעיף א':
גד' י' ח"י' שם הלי' ז' טור
ש"ע שם ס"ו:

רבינו חננאל

[illegible]

ואסוקר בו חמן רואר בר
ישמואל אסוקר אין אר
מוריש (שמועל) אר
בניס, בלחור, וכאן אר
הבני דלא לזשין עלה
דאמר בו ספא הפונס
שמועל ומל אסוקר
אין אר אסוקר שמועל
לכונן אר יורשין שבעין
שבעת יורשין וטולין:
ההוא לז דשכנ בחי
מלוה שבעת ערבא, אתו
בני מלוה חבני ערבא
וכן ההוא לז דשכנ
מלוה שבעת ארס
יורית לז למלוה אסוקר
אחור דמלוה וסב
לפרעין מיתן דלוה חבני
בו ספא למפר הבני לז
דלא אסוקר עלה, כלומר
אסוקר אסוקר אסוקר

כִּי אֲחֵנִי דָּוִד וּשְׁמוּאֵל
בִּיחְסֵי לֹהֶם וּמְלוּחַ בְּלִבָּם
וַאֲתִיקָמָא דְּבִרֵּי רַב וּשְׁמִי
אַחֵר. וְאִסְקָנָא כִּיּוֹן דְּלֹא
דִּינָא רַעְבָּר כִּר' אֲלֵעֹז
וּשְׁמוּאֵל שְׁאֵין אֲדָם מִוִּרְי
כִּכָּה מְנַהֲגוּ לִדְוֹן כִּרָּב וְ
אֵלָּא שְׂרַעְתִּנָּה כִּדְעַת רַשְׁוֹ
לֹא קִרְעִי לִינָּה עַד דְּגִדְּלִי
הָהוּא דִּינָּא רַעְבָּר כִּר' אֲ
כִר' אֲלֵעֹז אִיל לְכִי תִּי

(ח) **שאמר** האב ב'ו' ות"ק סבר דאפי' הכי אין נוטלין חלא בשבועה דשמא להשביע את בניו אמר כן כדי לאתעוניהו: **דמורו** בה התיירא. פסק ר"ת דנמלוה דמחזית שזכר אין יסול להשביעו לדין דלוקח שזכר עמלו לא מורי התיירא:

לכל

גובה בין בשבועה ובין שלא בשבועה
דמית לזה בחי' מלוה וקתני שהבן גובה בין
בשבועה ובין שלא בשבועה בשבועה שבועת
שלא בשבועה כרשב"י^א אמר רב יוסף
מני^ב בית שמאי היא דאמרי^ג שטר העומד
לגבות כבנוי דמי איקלע רב נחמן לסורא
לגבות כבנוי דמי איקלע רב נחמן לסורא
לגבות כבנוי דמי איקלע רב נחמן לסורא
לגבות כבנוי דמי איקלע רב נחמן לסורא

דבר ושמואל אמר להו איכפלי ואתאי כל ה
לא אלא הבו דלא לויסוף עלה כגון מאי דאמר
יורשין נשבעין שבועת יורשין ונוטלין ההוא
א למימר הא נמי דלא לויסוף עלה הוא אמר
לרב פפא דאמו ערבא לאו בתר יתמי אויל
מאי בר חמא למימר לא נמי דלא לויסוף עלה
א פקדינ אבא ובה ל שלא פקדינ אחי אמר
הלכתא לא אמר ושמואל ולא כרבי אלעזר
עבד דעבד כרבי אלעזר עבד אמר רב פפא
דעינן ליה ולא אנבווי מגבינן ביה אנבווי לא
ושמואל ומקרע לא קרעינן ליה דהאי דיינא
דיינא דעבד כרבי אלעזר הוה צורבא מרבנן
ותא ממערבא דלית הלכתא כרבי אלעזר
מיתא דרב חמא א"ל האי דיינא דעבד כרבי
בשופטני עסקינן הכי קאמר ויאלו נשבעין
ומא השותפין והאריסין יתנא בן בית שאמרו
בנים לו פועלין ומוציא לו פועלין מכנים לו
א הני משום דמורו בה התירא אמר רב יוסף
הוא שיש טענה בינייהו שתי כסף כמאן
סיועיה לרב אימא כפירת טענה כרב:
עביא להו מהו לגלגל בדרבנא ת"ש לזה
שביעית נעשה לו שותף או ארים אין
ב שביעית דתאיא שביעית אפקעתיא הא
יתמא הא שאר שני שבוע מגלגלין אלא
ערב שביעית ולמוצאי שביעית לזה הימנו
נעשה לו שותף או ארים ערב שביעית
לין ש"מ מגלגלין בדרבנן ש"מ אמר רב הונא
לכל

חובעו כלום. בגמ' פריך אטו בשופטני עסקין: השופט
הכניס ולהוציא ויפא' וליתן אבל בנכסי יומינן פלוגת
ד' הדין. שהדיניה בעלה חנויות או שמינה אספיקור
חלקו. ולא השיבו בשעת חלקו: **החללה** לו שטח
לאו אלא שטח שותפות אלא דאין שניעות עליה ש
שמה עבדת משל: **מאי שנא הכי** שהטילו עליה ש
שני טענה בידיהם שרי קפא. שזה טענו שמה עבדת
ענת משל היא: **ואכתי רבי מיה לנפשיה לרר**. שפרק
הזה: מהו לגלגל. שבעות הארסין שחלקו על ידי
והמאלי **שביעות נעשה לו שופא**. אין מנגלגין עליו
שאר שני שבעות מנגלגין. שבעות הולאה שאין נהמ
אליהם עדין אלא חיתק שבעות ירסא כי בימיר רב נאמן
וועת שותפין דרבנן והאי דנקט שביעות לאו לאספיק
ומאלי שביעות ליה הימנו ופחיתייב לו עליה שבעו
ות שבעות השותפין וליה שותפות אלא הולאה כדכתיב

עבא לא. ונחזו דברי רב פפא
הני דאמרי יתה ליה איהן
דינא עבד כרבי ושמואל
אחרי חתמת התלמוד לזון כרב
במעמד רבנן כסדר הנה ואחרי
רב עבד כשמואל בהאי ימין
ניזן: אמר רב פפא שטור ארמי
איהן דלי שמואל רב רבי שמואל.
איתיה שמואל לית היתבה
איתיה ואפלי כמין מלוה היתבה

ו פרעו ושלל בשבועה כשיש עדים
אלא בשבועה ומדקתני והאב אינו
ש שבועה: בים שמאי היא. במסכת
אח אשתו וגו' [ומדרה ה] וליכא אע"ג
שמה וייתה גובה מספק דקסבר מי
הנכסים משועבדים לו ידו על
עליונה והנכסים בחזקת בעל השטר
הוא חלף עליו דאם לא הוה שטר

ממדין כחיו הוא גביר ועומד לפני
הוא גובה מספק שאינה בזה להויל
הם שהם הראיה עליה להביא אלה
באים להויל ממנה ודכוותה גבי
זה חזי כחיו נמי ואע"ג דמקון
שלא יפרע אלא בשעות ממון
הוא להוריק לבניו: איכסיל
כל הני שרטי. טרחתו ובאחי

ואם ממקומו לכהן לעקור לדרור ומאל: **הכזר הכהן הכוסף עליה**. והמנוי והמכס שלא ללמוד ממנה במקום ומהם הם המוריס שבנועה הנא יפרע בכבד יתומים שאינו מוריס אותה וינוי אם מת כחיי מלוה או למדו ממנה המוריס שבנועה אחרת ויפרס הש"ס בןן אל דלמד דר פפא ופפא שפרו שזודה כ"ד ש: שחמקל נא ותנן לא יפרע את השאזר אלא

בשבעה ואם את יורשין וטובען ואל עבדין
 ואל ושמאל ודמרי אין אדם מורש
 טובען לבנו: הווא דשכר וסבא
 ראובן הלוה לשמעון על ידי
 דר יבשער ומה ליה בחיי מלוה
 חתיה מלוה טובען ואחר כך מת
 ויהי וזאת יתומין ילפרע מן הערב:
 הווא לוסין עלה הווא. שהם אמרו
 חתומים הנפרדים מן היחומים ואלן
 ירדעין מן הערב: כחור יסמי. דלוי
 יהיה ליה כסות מיתומין:
 הווא. דמה ליה בחיי מלוה ואחרי:
 מלוה כלל בניס וסבא אחיו לירשו
 אחיו הוליא שבער על יסמי לוי:
 הווא לוסין עלה הווא. שאמרו
 מיתומן מן היחומים וזה לא יחוס הווא:
 אי שטרא דיסמי. דמה ליה בחיי
 לוי: לא מקרט קרענין לוי. שמה
 ואל לפני דין שידון כר' אלעזר
 ואל לפני דין יוסף ויטען ויטעון:

יְרִיסוּן בנתי מפרס חמי שנה התי' נגדו היא במקסת גיעין ביהוקין סיון נכסיו: וכן **בית** אחד מן התי' אחריו נהגלגלין כל חת מן סוכותם ולא שבעתם אלף מלה טענת שמה: **משום** דמורו דבנת שתי ספק הוא מורה לו במקסת הדיעין (ענין ד' ה.) דלמח פסית דרעין נבון שבעת היתא או של ה' הולא דערב שביעית אס כפר דלא חטו שבעת השומעין אלמא קטוב: **אלו** **אימא** **כו'** דלא שפך שני שבע אלף אימא ה' נעשה **אורייתא** נבון ביהולא במקסת י' טו) שמוע כל בעל משה ידו: (לכל

ה' טוונני רצוני שתשבע לי חייב, ואם חלוק
ו ה' חתירה לנפשיה. כלומר כיון שאנו נושאין
נעה כי היכי דלירחקו: אמר רב נחמן והוא
קשיא שבועת ורשיסא רהיא טענה שפא. דה
ה' היחומין קרא: חלוק השוחטין וארשיסא
ה' חל: איבעי להו מהו לגלגל שבועת ד
דבנן ולמציא שביעית נעשה לו שותף או אר
מבטן ערב שביעית דאחאי שבועת אפקעה
מגלגליס ש"מ מגלגלין שבועת דרבנן. ורחי
נעה אלא אימא נעשה לו שותף כ"ו. ואמרנו

ובד"ש סיו י"ט, ב' ר"ל ית"ב ליכא קיד שבועה אל

גליון הש"ס

מ' ב"ש היא האמר
אמר העוסד לנכות. עין
ז"מ ס"י מרה סיד:
הם השתא ולא אמר
לכתא. עין כי"ז דף סג
ע"כ תוס' ד"ה ליתמר:

מוסף רש"י

שטר העומד לגבות
ונכבד דמי, מי שיש לו
שטר חוב על חכירו ושיעבד
והוא בו נכסיו, תחזוק בעל
השטר בנכסים יחד מן הלוה
ממנה כה ובענין כתובות
אם כלומר גדול מה השטר
במנו שמיחזק בנכסים
ביבמות לה.

רבינו חננאל (המש)

[illegible]

מוציא לו פועלין ומכין
לו כולן לא. ומאי שנא
הנין ומשמשיין לו מותה
ש ביניהן כפירת טענה
משום שבאין ליפרע מן
כול להשביעו. נתלגלה
ת"ש לזה הימנו ערב
ותחייב שבועה דרבנן
ביתא. כדתן והשביעת
בואה הא שאר שני
הדיא חתני לה נעשה לו

ה'תשס"ז: שנת ה'תשס"ז